

Alternativní medicína není bez šancí

Sedmdesátiletý důchodce náhle přestal chodit. Bolesti v kříži byly tak úporné, že pokus doplazít se do postele se stával skoro nemožný. Sanitka muže odvezla na neurologické oddělení okresní nemocnice. Personál ponechal trpícího pacienta bez pomoci v prázdném pokoji. Vyhřezlá plotynka, konstatoval po dvou hodinách primář, který zůstal v nemocnici s čerstvou absolventkou medicíny po odchodu ostatních odborníků na privátní praxi. Ošetřující lékařka nasadila trpícímu pacientovi „kapačky“ a sadu medikamentů. Bolesti mírně povolily a dříve než byla nasazena další dávka vzrostly v neztenčené míře. Zdravotní stav se nelepšil. Po deseti dnech pacienta propustili s doporučením na vyšetření pomocí CT. „Lékařská péče, dá-li se tak ještě nazývat, penzistovi nepomohla. Lékaři jen tlumili bolest a s léčením si vrásky nedělali. Přijel jsem na vozíku a na vozíku jsem z nemocnice odjel,“ postěžoval si starý pán, který bolestí nemohl v nemocnici ani jíst, ale požadovaný poplatek za stravu zaplatit musel. Zhubl nejméně o osm kilogramů!

Bolest neodcházela a o chůzi si mohl nechat zdát. Týden na to jej dobrý přítel odvezl k lidovému léčiteli v Koutě na Šumavě. „Léčitelům jsem sice nevěřil, ale proč to nezkusit když klasická medicína selhala? Dočetl jsem se, že každý druhý léčitel je šarlatán. Ležet s bolestmi a pojídat prášky, které škodily žaludku, ledvinám a játrům, jsem už nechtěl. Léčitel když nepomůže neuškodí,“ utěšoval se pacient a odhodlal se poprvé v životě vyzkoušet alternativní medicínu.

Léčitel udělal to, co si žádný neurolog netroufl – položil pacienta na lůžko, přiložil dlaň tak, aby bioenergie proudila na zmoženou bederní páteř a nakonec opatrně zacvičil s mužovými nohama.. Důchodci se sice mírně ulevilo, ale chodit stále nemohl.

„Plotynku jsem zpět nevrátil, je patrně zduřelá,“ prohlásil léčitel a dodal: „Denně budete místo v kříži natírat masť podle receptu paní Kamenické a užívat čaj. Plotynka by měla povolít. Hlavně nesmíte nastydnout!“

Po týdnů léčeni pomocí soustavného mazání a pití čaje mohl důchodce vstát z postele a začal chodit tak jako dříve. Dnes, po třech létech od léčitelova zákroku, mu záda občas pobolívají zejména při změnách počasí. Jinak se však cítí zcela zdrav a dokonce si může i zaběhat.

Řecký myslitel Demokritos prohlásil někdy v roce 350 před naším letopočtem: „**Lidé prosí bohy o zdraví a nevědí, že jsou to oni sami, kdo je může vyléčit.**“

„Jsem člověk, který neví... jak bych vám to řekla... kam se zařadit, co vlastně jsem... jenom vím proč na světě jsem, abych pomáhala všem lidem.“ Zapsal jsem v listopadu 1992 vyznání světoznámé lidové léčitelky Boženy Kamenické z Radnic a později z Plzně.

Odborníci zabývající se zvláštními lidskými fenomény konstatovali, že paní Kamenická, přezdívaná „bába z Radnic“ disponovala vynikajícími schopnostmi tzv. jasnovidné diagnostiky. Obdobnou schopnost užíval i farář Ferda ze Sušice. Jasnozření bývá definováno jako mimo smyslové vnímání věcí a událostí v prostoru i v čase minulém, přítomném a budoucím. Tuto výjimečnou schopnost ilustrují slova lékaře, který nevěřil diagnostickému umění paní Kamenické: „Podal jsem jí ve zkumavkách tři vzorky s močí pacientů s již objektivně laboratorně a přístrojově ověřenou medicínskou diagnózou. Za pár minut mi k mému údivu sdělila totéž nad čím dlouho dumalo konzilium specialistů a co bylo prokázáno i důkladným rozbořením krve. Když jsem se tázal, z čeho tak usoudila, neodpověděla,“ prozradil internista, který s léčitelkou spolupracoval jako mnozí jiní lékaři z plzeňské nemocnice v osmdesátých letech minulého století.

„Vždy jsem věřila v Boha a jednou jsem měla v dětství vidění. Spatřila jsem Pannu Marii. Nevím co se stalo, ale pak jsem dostávala sdělení, kterými jsem mohla lidem pomáhat,“ svěřila se léčitelka, která věřila, že ji tak obdaroval Bůh.

Psychologickým rozbořením její životní historie zjistíme, že se u paní Kamenické projevovala od útlého dětství hluboké a velmi citlivé vnímání, nevšední láska k lidem a bohaté prožívání. Dokázala rozpoznat věci a události, které se později staly. Nedovedla si to vysvětlit. V mysli se jí často mihla situace, která se posléze tak jak ji dříve spatřila, opravdu uskutečnila. Tak tomu bylo i při rozpoznání chorob a při jejich terapii.

Dodejme, že paní Kamenická i farář Ferda by nebyli tak úspěšní, kdyby trvale a intenzivně nestudovali také medicínu a byliny.

„Lékař léčí a Pán Bůh uzdravuje,“ koluje od časů Hippokratových. Opravdoví lidoví léčitelé nikoliv šarlatáni, kteří si díky důvěřivosti pacientů a v zájmu zisku na léčitele jen hrají, mají společnou víru v Boha. Jsou přesvědčeni, že skrze ně pomáhá lidem sám Stvořitel.

„Tuším, že jsem asi nástrojem Ježíše Krista, který skrze mne uzdravuje. Denně se modlím, aby mi dal sílu pomáhat nemocným,“ přiznal skromně a s pokorou třiašedesátiletý léčitel Josef Kohel z Koutu na Šumavě, který se dvacet let věnuje léčbě rozličných onemocnění.

„Mívám také vidění. V mžiku informace přijde, ale pracovat s ní, znamenalo ponořit se do studia naší i východní medicíny a využívat znalostí bylin i dalších prvků prospívajících tělu a duši“ soudí pan Kohel, muž s vrozenou sensibilitou a potřebou pomáhat druhým. Na rozdíl od věhlasného pátera Ferdy a paní Kamenické dokáže využívat lidské bioenergie.

„Ti kdo uvěří, budou brátí hady do rukou, budou brátí jedy, aniž by jim uškodily a budou léčit vkládáním rukou.“ (Psáno v Evangelii.)

O existenci lidského biopole již věda nepochybuje. Ostatně nebýt biopole nebylo by i vyšetření na EKG a EEG. U senzibilů se předpokládá, soudí odborníci, nevědomé řízení vlastního biopole. Umějí vysílat a přijímat bioproudy a vnímat pacientův organismus v souvislostech, v **jednotě těla a duše**. Disponují se svou nadbytečnou bioenergií a dovedou ji předávat a nasměrovat přesně do míst, kde ji pacient postrádá.

„Nejsem žádná nadpřirozená bytost, která svede zázraky. Pokouším se jenom harmonizovat organismus člověka. Pokud se to podaří, pak se tělo dokáže samo uzdravit,“ míní léčitel, který uzdravil stovky lidí i ve spolupráci s lékaři. ***„Neslibuji nemožné. Nepouštím se bezhlavě do všeho. Jsou onemocnění, které patří do kompetence pouze lékařům. Po dohodě s nimi mohu také nějak a něčím pomáhat a dělám to nezištně a rád.“***

Harmonie duše a hmoty představuje pro asijskou medicínu zdraví. Tělo se podle čínských lékařů neskládá z jednotlivých částí a jednotlivých orgánů, jak učí západní školská medicína, ale je pro pana Kohela jednotou. Tělo a duše tvoří spojitě nádoby. Nemoc jednoho orgánového systému představuje rozhození celého systému. Dnes i lékařská věda dokázala, že každý orgán a každá buňka v těle má vlastní biorytmus a jakési biohodiny. Narušení biorytmu i změnou času v rozporu s vesmírným časem může vyprovokovat nemoc.

Spouštěčem nemoci oběhového a trávicího systému může být i událost, kterou člověk vnímá jako stres. Psychická zátěž rozkolísá rovnováhu a biorytmus, oslabí imunitní systém a umožní vznik onemocnění. Východní medicína hlásá, že každá nemoc zmizí jakmile se opět v těle nastolí rovnováha. Harmonie se obnoví příkládáním rukou léčitelem na bolavé místo nebo ohrožený orgán, akupunkturou prováděnou vyškoleným lékařem, psychoterapií praktikovanou zkušeným klinickým psychologem a dalšími metodami včetně homeopatie. Pomáhá i přírodní chemie například formou bylinek.

Sebepoznávání, sejetí člověka s přírodou, altruismus, masáže, cvičení, koupele, uklidňující hudba, životospráva, střídavá strava, odmítání alkoholu a kouření aj., mohou přispívat k celkové vyváženosti. ***„Dnes se zapomíná, že první bylo slovo, a že Bůh stvořil naposledy člověka. Člověk byl vždy bezprostředně spjat s přírodou. Jestliže si ji dnes otráví, otráví sám***

sebe,“ zdůraznil pan Kohel, který doporučuje jíst především potraviny vytvořené v našem přírodním prostředí, z naší půdy a z našich surovin. „ *Cizokrajné potraviny mohou zavinit v organismu nerovnovážný stav a mohou přispívat k rozvoji některých nemocí,*“ usoudil na podkladě svých terapeutických zkušeností.

Dnes i u nás dostává konečně slovo **psychosomatická medicína** založená na poznatku jednoty těla a duše. Srdeční infarkt, vysoký krevní tlak, vředová choroba žaludku, záněty tlustého střeva, některé druhy rakovinového bujení, bolesti zad, páteře a řada dalších poruch a chorob, patří k psychosomatickým. Klíčovou roli nerozlučně hrají duch a hmota.

A první bylo SLOVO – praví bible. Starosti, obavy, strach aj. se, psychologicky vyjádřeno, projíkájí do oslabených tělesných orgánů, které ochoří. Odstranit základní příčiny a neošetřovat chemickými preparáty pouze příznaky, se dnes snaží rozmanitými metodami nedogmatičtí, ale tvůrčí a osvícení lékaři, psychoterapeuti i léčitelé.

Německý psycholog Ruediger Dahlke autor knih **Nemoc jako cesta, Nemoc jako symbol, Nemoc jako řeč duše, Tělo jako zrcadlo duše aj.**, vytvořil novou holistickou medicínu na duchovních a psychosomatických základech a vzdělává německé lékaře. Dahlke se kromě jiného domnívá, že jsme si **sami zavínili všechny naše choroby i úrazy tím, že jsme vybočili ze zákonů osudu, porušili dané přírodní zákony a nechovali se ve shodě s úkoly, které nám na tomto světě přiděleny byly.**

„Nemoc není náš nepřítel, zdůrazňuje Dahlke , *ale jakési varování, abychom se nad sebou zamysleli a pokusili se přehodnotit naše žití, zvyklosti i vztahy k sobě a k bližním.*

Zdravá životospráva, aktivita, cvičení a duševní pohoda jistě přispívají k prevenci nemocí a uzdravování, ale hlavní zdá se, je odhalit a pochopit skutečnou podstatu neduhů a změnit svůj život. **Nic totiž není náhoda a nic není přímočaré a jednoduché.** Výstižně o tom vypovídá:

ČTYŘDIMENZIONÁLNÍ MODEL PROCESU UZDRAVOVÁNÍ

A – DUCHOVNÍ

- Lékař léčí Pán Bůh uzdravuje
- Pěstovat vztah k Bohu a vědět, že Bůh je všemohoucí a všudypřítomný
- Přiblížit se k Bohu modlitbami, rozjímáním, prosbami
- Odpouštět druhým i sobě samému a být poctivý k sobě a k druhým
- Děkovat za každé nové ráno a za každý nový den
- Myslet na lásku k bližnímu, pokoru, skromnost a odolávat sobectví a pokušení
- Neztrácet naději a víru v uzdravení a věřit, že pravda osvobozuje
- Věřit v síly dobra na nebi i na zemi

B – PSYCHOLOGICKÁ

- Zachovat si kladný vztah k sobě, k nemoci a k světu
- Nemoc považovat za přirozenou součást života a nesoužit se
- Pokusit se smířit s realitou, ale nezaujímat pasivní postoj k životu a hledat oporu více v sobě než v druhých, nelitovat se a neklesat na mysli i když může být okolí skeptické
- Uchovat si, pokud to jde, aktivitu a probouzet vůli k uzdravení
- Denně naslouchat svoji duši a svému tělu a podle toho regulovat svoje chování
- Zaujmout pozitivní a citlivý vztah k nemocnému orgánu, aby nezůstal osamocen a bez podpory, rozmlouvat s ním, utěšovat jej a povzbuzovat jeho zotavení a uzdravení
- Neustále prohlubovat sebepoznání, naučit se vnímat řeči orgánů a včas rozpoznávat co je pro ně dobré a co špatné
- Nevěřit všemu co je k věření předkládáno a věřit především ve vlastní síly

C – PSYCHOSOMATICKÁ

- Harmonie mezi tělem a duší znamená zdraví a disharmonie nemoc
- Léčit se s vědomím, že tělo, duše a duch jedno jsou a že každá choroba má psychický podklad
- Nikdy neopomíjet psychiku při vzniku, rozvoji a léčbě onemocnění, neboť choroba bývá výkřikem ublížené duše, neboť slovo bývá na počátku nemoci a slovo může přispět k vyléčení
- Při uzdravování nezavrňovat ověřené alternativní metody například akupunkturu, akupresuru, homeopatii a přírodní léčivé síly, bylinné čaje, vitaminy, minerální vody, kúry na pročištění krve, relaxační masáže, lázeňskou péči aj.

D – MEDICÍNSKÁ

- Dbát zejména v akutní fázi nemoci na dodržování léčebných postupů a stanoveného režimu, ale nikdy jej nepojímat jako dogma a žádat podrobné informace se zdůvodněním aplikované terapie
- Respektovat pokyny lékaře a zdravotního personálu, ale bránit se manipulaci
- Zajímat se o příčiny vzniku choroby, o léčebný postup, nasazené léky a predikci
- Zjistit zda léčebný postup neignoruje individualitu, osobnostní a psychosomatické zvláštnosti i specifické příznaky nemoci, typické pouze pro vás, protože lékaři se zpravidla zaměřují na „zprůměrnovaného pacienta“ a zkoušejí, který z léků se statisticky prokázaným klinickým efektem opravdu účinkuje i na vaši chorobu a zpravidla se příliš nezabývají tím jak škodí
- Po odeznění akutního stadia nemoci konzultovat s lékařem užívání léků a odmítat léky, které sice potlačují chorobné symptomy, ale vážně poškozují další orgány, zvláště játra, žaludek, střevní flóru a ledviny
- Důsledně vyžadovat individuální péči v souladu se svojí osobností a spolupracovat s lékaři i zdravotním personálem, který tento přístup preferuje, není neosobní a formální, ale je vstřícný a empatický a uvědomuje si, **že nemocný je vždy celý člověk nikoliv pouze postižený orgán, neboť v psychice i v organismu vždy vše se vším souvisí, je ve vzájemné interakci a ovlivňuje se.**

PhDr. Mgr. Karel Havlík